

— Mindefesten for Thorvaldsen paa det konelige Theater aabnedes i Torsdags med en Prolog af Prof. Heiberg. Til Gre for det Gode antage vi, at dette Digt allerede har faaet en stor Udbredelse udenfor den suverene Kreds, der hin Aften havde det dobbelte Hold at høre et overligt Digt overligt gengivet. Det var en smuk Idee af Theaterdirektionen, til Mindefesten for Thorvaldsen at knytte dette grandiose Digterwerk, H. A. J. L., der i uopnaaet Skjønhed endnu bestandig staer som den danske Scenes og den danske Poesies Stolthed. Mindre syntes derimod Theatrets Publicum hin Aften at have opfattet det Betydningsfulde i denne Sammenstilling og det Smukke i den Tankeforebindelse: Thorvaldsen er død for os, men Dehlschloeger lever endnu. At Publicum med alvorlig Tausched modtog Prologen var naturligt og smukt; men hvorfor fortsatte denne Dodsstilhed ud over Prologens Grundser? Et begejstrede Digterwerk krever ogsaa sin Ret, og hvis man med Grund havde funnet antage, at Publicums Stemning maatte gjøre det uimodtageligt for enhver paafølgende Nydelse denne Aften, saa burde det slet ikke have været givet. Men at hysse paa dem, der folte sig henrevne af Poesiens og Fremstillingens Magt, — saaledes som Tilsfældet var paa denne Aften — er et ligefremt Snerperi af dei samme tvetydige Slags, som vort københavnske Publicum kun altfor jævnlig giver Præver paa. Efter en følgende Fremstilling skulle vi nærmere omtale Udførelsen af dette Meisterwerk, hvori Hr. Nielsen udforte Hovedrollen til en saa høj Grad af Fuldendthed, at han maaßke aldrig i nogen tragisk Hællerolle har viist sig mere stor og beundringsværdig end netop i denne, og hvori en af vor Scenes yngre Kunstmere, Hr. Wiehe, som Grib, lagde for Dagen en Straben efter Sandhed og Natur, som vi hos ham paaskjenne saa meget mere, som det netop er disse Egenskaber, Skuespilletens Alpha og Omega, som vi hos denne lovende Begynder hyppigst have følt Savnet af, hvormeget Præisværdigt der end forresten kan være i hans Straben.

— I Torsdags Aftes holdt Hr. Ernst Mahner sin første saakaldte Forelesning i Hotel d'Angleterre for et temmelig stærkt Auditorium. Temaet var naturligvis Ur-Kraft, Ur-Gesundheit, Ur-Hygience, Ur-Panacee og al den øvrige Ur-Galstab, som denne Ur-Mager er første Opfinden af. Hans første Optreden med en Urskov af Skjæg og Haar og en Urbas, som ikke hører til de almindelige, var lagt an paa at imponere; men da han lod sine

ærede Tilmørere vide, at de, som ikke havde Respekt for den tre Gange hellige Panacee, vilde blive fastede paa Døren, blev denne Ytring temmelig ilde optagen og han betraadte Cathedret under en uheldoarslende Hyssen. Et Foredag, der vrimlede af "blühender Unzinn", begyndte han nu at fortælle, at han var Mordens Profet, kaldet til at prædike das "Urgezetz des Lebens" og "die Inthronisation der Urinstinkte"; de, som antog hans Lære, skulde "see deres Navne opstrevne i Historiens Tempel med gyldne Bogstaver", men de, som foragtede den, maatte selv tage Skade for Hjemgjeld. Han anførte Grempler paa Flere, der allerede havde antaget Læren, og hvis Navn saaledes vare opstrevne med gyldne Bogstaver: saaledes havde en Pige i Magdeburg skrevet ham til, at hun, efter at have hørt hans Forelesning, havde fastet i to Dage, og en Domfru paa Helgoland har forsikret ham, at hun, efter at have gjort hans Bekjendtskab, har afslagt sit Snorliv, og at hun intet ønsker mere, end at det ogsaa maa lykkes ham at hjælpe paa endnu mange flere af hendes "indeklemtte Søstre". Overhovedet var det nødvendigt, tilføjede Profeten in parenthesis, at der næste Gang var mange flere Fruer og Domfruer tilstede, thi til det store Reformationswerk var det ikke nok, at Mandfolkene alene viste sig villige, og at de tiltog i Sundhed og Kraft — "Fruentimerne maatte ogsaa komme med, hvis de ikke vilde udsætte sig for at føde svagelige Born — og hvis vor saa Skylden? i Sandhed ikke Ernst Mahners." Endeligt "verirrite Leute" havde rigtignok bestyldt ham for at være Charlatan, nævnlig for hans lange Skjægs og hans blomstrende Tales Skyld (Det første har sin Rigtighed, det Undet merkede man Intet til); men var det ikke naturligt, spurgte han, at han prædikede sin Lære i saa guddommelige Udtryk som muligt? Klader man da en Konge i Psalter? Eller indfatter man en Edelsteen i Blå? Men en saadan Konge, en saadan Edelsteen var netop hans Lære, — nu kunde man selv vælge! Rigtignok havde Universitetet i Leipzig begaægt den Dumhed at forbryde ham at docere den, men "de berømte Haderslevs-Læger" havde eenstemmig erklæret, at der laa stor Sandhed i den — og hvem skulde man da helst troe? Naturligvis var det dobbelt højhjertet og stort af de haderslevske berømte Læger at gjøre en saadan Tilstæelse, thi hans Lære gik jo netop ud paa at ruinere alle Læger og gjøre dem fuldkommen overslødige, og fra nu af skulde der ikke mere være Tale om at studere Medicin, men kun om at studere Hygieine! Hvorledes dette Studium

skulde gaae for sig?? Ja, høre Læser! her maa Du tilgive os, at vi blive Dig Svaret skyldig — akkurat ligesom Hr. Mahner. Men maa-fæ vil han næste Gang, naar han for vore to Mark meddeler os hvad Guddommen indgiver ham i samme Time — thi han forbereder sig ikke til sine Forelesninger, det maa man lade ham — maa-fæ vil han da næste Gang afsløre os denne store Hemmelighed, og vi skulle da ikke glemme at meddele Dig det Ulfstammen, for at Du ret kan blive urkraftig og urgesund, og, for at Du for de Venge, som Du ellers giver ud til Doctor og Medicin, kan kjøbe Dig "Frugter af Livets Træ" d. v. s. Appelsiner, Posteier og Karbonade og "Lædskedrik af Livets Kilde" d. v. s. Bayersk Öl og Hindbar-Limonade.

— Paa C. A. Reihel's Forlag er udkommet det første Hefte: "Prospecter af danske Herregaarde," Tegningerne af C. Richard, Terten af T. A. Becker. Denne første Levering, der indeholder de tre Herregaarde: Gisselhof, Gyldensteen og Hvidkilde, anbefaler sig saavel ved de velvalgte og smagfuldt udførte Buer, som ved de yderst interessante historiske Skildringer, der ledsgage dem. Navnlig ere vi overbeviste om, at Beskrivelsen af Gyldensteen og de ypperlige Sagn, der knytte sig til denne Bygning, ville tiltale Alle. Fru Sophie Daa's langvarige Fængsling og Mishandling, Dommen over Holger Rosenkrands, der havde tilladt sig en eg anden Livl om den bestaaende Regjeringsforms Fortrinalighed, og endelig Banquieren Huguetans Flugt og Befrielse ved den danske Soldat ere allesammen piquante og ypperligt fortalte Smaahistorier, som T. Becker har havt den Fortjeneste at staafe en udbredt Publicitet og frelse fra Førglemmelse. Vi ønske, at dette priisbillige Værk maa faae saa god en Af-sætning, som det fortjener. Tidens fortærrende Tand tilintetgjør beständig meer og meer de Steder, hvortil saamange af vore sjonnestre Fortids-Grindringer knytte sig, og med Stederne taber sig ogsaa Traditionen. Det eneste Middel til at modarbeide Tilintetgjørelsen: ved smukke Afbildninger og livlige Skildringer at forplante Grindringerne, have Udgiverne her gjort et heldigt Forsøg med — det kommer nu an paa, om Publikum i Gjernin-

gen vil paaførsone disse Bestræbelser og vurdere det Fortjentlige i dem.

— Et af C. Richard componeret Mindeblad over Thorvaldsen vil om kort Tid udkomme hos Reihel. Kunstneren har havt den heldige Ide at fremstille af Thorvaldsens Liv: den sidste Dag i hans Atelier, hvorved han har faaet Lejlighed til at anbringe den store Meister selv midt iblandt sine navnkundigste Værker: Gratiertne, Hercules, Hyrdedrangen, Juleglade, Mars, Venus o. fl. a. Han selv læner sig til Loven, og foran ham staar Luthers Büste paa Piedestallen. I Hjørnerne ere anbragte de fire Thorvaldsenske Medallions: Poeten, Musiken, Maleren og Billedhuggerkunsten. Det Hele er omgivet af en let Ramme med findrige Atributer.

Det kgl. Theaters Repertoire.

Mandag: Enten elskes eller døe. **Erasmus Montanus.**

Moses (paa Hoftheatret.)

Tirsdag: Griseldis.

Onsdag: Hugenotterne. (Uden Abonn.)

Torsdag: **Romeo e Giulietta.** **Brama** og **Bayaderen.**

Fredag: **Hakon Jarl.** (Einar Tambessjøveler Hr. Wiehe junior.)

Loverdag: **Amanda,** Lysspil i 4 Acter af Henrik Herz (Første Gang).

Rollebesætning:

Prinds Julian Hr. Wiehe.

Oscar, Kammerherre Gundersen.

Greven af Sallenche Phitter.

Amanda Fru Heiberg.

Heleise } Hofdamer .. { Ifr. Petersen.

Chlotilde } Hofdamer .. { Md. Hansen.

Seraphine, Amanda, Duenna Ifr. Rosenkilde.

Baptiste } i Grevens Tie- { Hr. Rosenkilde.

Mathien } i Grevens Tie- { Knudsen.

Colin } neste. { Ravnkilde.

Søndag: **Brama** og **Bayaderen.** **Skatten.**

(Suule Md. Nung, Lisette Ifr. Liebert.)